

Відповідно до логіки матеріалу дисципліни навчальні курси можуть розглядати етапи формування ораторської майстерності як такої; аспекти, моделі спілкування й культуру слухання; культуру ділового спілкування загалом; культуру мовлення фахівця; конфлікти в спілкуванні та засоби їх розв'язання; методику оволодіння технікою мовлення [1]. Навчальні курси з красномовства для майбутніх фахівців у сфері юриспруденції пропонують теоретичну інформацію і практичну завдання щодо ролі ораторського мистецтва у професійній діяльності юриста; взаємодії оратора та аудиторії; стратегії і тактики оратора; підготовки виступу; функції доказу в публічному виступі; законів логічного мислення, висунення тези і спростування; ознак мовної культури оратора та мовних норм; техніки мовлення; принципів і засобів полеміки; судового красномовства [2].

Бачимо, що опанування таких курсів всебічно готують здобувача-юриста до розуміння того, що саме його аудиторія схильна почути, що саме вона схвалить, а з чим вона неодмінно не погодиться; які слова й вирази найефективніше будуть впливати на слухачів; які конкретні вербальні засоби варто професійно використовувати для найкращого впливу.

Висновки. Як бачимо, спеціальну мовленнєву підготовку здобувачів вищих навчальних закладів варто вважати обов'язковим компонентом змісту якісної освіти задля їхньої успішної життєдіяльності в сучасному суспільстві. Ораторське мистецтво найвищого гатунку спирається на необхідні моральні і професійні якості фазового мовця, який має за мету своєї діяльності законні, гуманні і соціально значимі цілі.

Список використаних джерел.

1. Ораторське мистецтво : Навчальний посібник / Н.П. Осипова, В.Д. Воднік, Г.П. Клімова та ін. Х., 2006. 144 с.
2. Пасинок В. Г. Основи культури мовлення : Навчальний посібник. Х., 2020. 228 с.

МІСЦЕ ФЕДЕРАЛЬНОГО КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ В МЕХАНІЗМІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ФЕДЕРАТИВНОЇ РЕСПУБЛІКИ НІМЕЧЧИНА

Кетова Тетяна,

старша викладачка кафедри філології та перекладу

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Медведєв Денис,

студент гр.БПІ-19 Інституту права та сучасних

технологій Київського національного

університету технологій та дизайну

Анотація: Поділ влади на три гілки законодавчу, виконавчу та судову – є не лише основною засадою конституціоналізму, а й дієвим методом організації державної влади розвинутої правової та демократичної держави. Основним Законом держави, який закладає принципи державного суверенітету та політичного устрою є Конституція. Саме цей нормативно-правовий акт покликаний побудувати справедливе суспільство та гарантувати соціальний захист та рівність для кожного. Органом конституційної юрисдикції, який покликаний забезпечувати верховенство Конституції та уповноважений на перевірку Законів та інших актів на відповідність до Конституції у Федеративній Республіці Німеччина є Федеральний Конституційний Суд.

Ключові слова: Федеральний Конституційний Суд, Федеративна Республіка Німеччина, Конституція, конституційна юрисдикція, Закон.

Розвиток демократичного суспільства та побудова правової держави неможливе без реалізації захисту права та законних інтересів людини та громадянина, а також юридичних осіб. Утворення сильного правового підґрунтя та реалізація засад верховенства права тягнуть до формування справедливого та незалежного суду. Не виключенням є і суди конституційної юрисдикції.

У 1949 році у Західній Німеччині була прийнята Конституція, яка включає фундаментальні права, які визначають спосіб організації суспільства в Німеччині. Історично склалось, що Федеративна Республіка Німеччина до 1990 року була поділена, проте після возз'єднання Основний закон поширився на всю країну[1]. Конституція Федеративної Республіки Німеччина складається з 146 статей. Відповідно до статті 92 Основного закону Федеративної Республіки Німеччина судова влада покладена на суддів, вона здійснюється Федеральним конституційним судом, федеральними судами, передбаченими Основним законом, і судами земель. Отже, найвищим органом в межах конституційної юрисдикції – є Федеральний конституційний суд Німеччини. Відповідно до Закону про Федеральний конституційний суд дана судова інстанція розташована у місті Карлсруе. Керуючись положеннями зазначеного Закону Федеральний конституційний суд складається з двох сенатів, до кожного Сенату обирається вісім суддів. Три судді кожного сенату обираються з числа суддів вищих федеральних судів та обираються лише судді, які працювали у федеральному верховному суді не менше трьох років [2]. Оскільки Федеративна Республіка Німеччина є демократично розвинутою та соціально спрямованою державною пункт 3 статті 20 Основного закону декларує нам, що законодавча влада пов'язана конституційним ладом, виконавча та судова влада зв'язані законом і справедливістю. Отже, оскільки всі три гілки влади пов'язані Конституцією то орган конституційного судочинства покликаний гармонізувати та забезпечити баланс між гілками державної влади. Цікавою особливістю конституційного судочинства є те, що конституційні суди можуть діяти на території певної землі. Статтею 99 Основного Закону Республіки передбачено, що закон землі може надати Федеральному конституційному суді право розгляду конституційних спорів у межах однієї землі. Однак такою можливістю формально скористався лише один із суб'єктів федерації – земля Шлезвіг-Гольштейн. Конституційні суди земель іменуються неоднаково (наприклад, у Гамбурзі – Конституційний суд, у Бремені – Державна судова палата) [3].

Основне завдання Федерального конституційного суду зазначено на його офіційній сторінці та передбачає, що Федеральний конституційний суд у Карлсруе стежить за дотриманням Основного закону Федеративної Республіки Німеччина. Та передбачає, що усі державні органи зобов'язані виконувати Основний закон, у випадку виникнення сумніву щодо відповідності норми Конституції, необхідно звернутися до Федерального конституційного суду. Його рішення є остаточним [4].

Закон про Федеральний конституційний суд декларує нам вичерпний перелік випадків, у яких Федеральний конституційний суд має повноваження приймати рішення. Відповідно до статті 13 зазначеного Закону Федеральний конституційний суд уповноважений приймати рішення зокрема про: неконституційність партій, про усунення партій від державного фінансування, про скарги на рішення Бундестагу, які впливають на дійсність виборів або набуття чи втрату членства члена Бундестагу, про позбавлення основних прав, за звинуваченнями Бундестагу або Бундесрату проти Федерального президента та інших випадках зазначених у Законі.

Отже, проаналізувавши норми Основного Закону Федеративної Республіки Німеччина та Закону «Про Федеральний конституційний суд» можемо прийти до висновку, що Федеральний конституційний суд займає основне місце в механізмі державної влади Федеративної Республіки Німеччина. Суд у межах конституційної юрисдикції покликаний ухвалювати рішення, що стосуються тлумачення норм Конституції держави, визначати умови діяльності політичних партій у випадку порушення норм Основного Закону, перевіряти на відповідність до Конституції норми національного законодавства Німеччини, приймати рішення щодо фундаментальних прав громадян та інших визначених випадках віднесених до компетенції Федерального конституційного суду.

Список використаних джерел

1. Онлайн сторінка Handbook Germany, розділ Основний закон Німеччини
URL: <https://handbookgermany.de/uk/basic-law>
2. Закон про Федеральний конституційний суд у редакції, опублікованій 11 серпня 1993 року (BGBl. I, стор. 1473), до якого останні зміни внесено статтею 4 закону від 20 листопада 2019 року (BGBl. I, стор. 1724).
URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/bverfgg/BJNR002430951.html> .
3. Гультай Михайло, суддя Конституційного Суду України, кандидат юридичних наук, «Особливості функціонування інституту конституційної скарги у Федеративній Республіці Німеччина», журнал Верховної Ради «Віче». №17, вересень 2011.
URL: <https://veche.kiev.ua/journal/2695/> .
4. сайт Федерального конституційного суду Федеративної Республіки Німеччина
URL: https://www.bundesverfassungsgericht.de/DE/Das-Gericht/Aufgaben/aufgaben_node.html .

СУДОВА ПРАКТИКА ЩОДО ОПОДАТКУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Оніщик Юрій,

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри приватного та публічного права
Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету
технологій та дизайну*

Тицишин Олена,

*студентка групи БП 2-19,
Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету
технологій та дизайну*

З початком повномасштабного російського вторгнення в Україну все наше суспільне життя та функціонування країни вцілому зазнало вимушених змін. Безпосередньо ці зміни не оминули й податкової сфери, як наслідок з'явився значних масив судової практики щодо оподаткування в умовах воєнного стану.

Судова практика є особливою формою відображення характеру розвитку податкових правовідносин у процесі формування і реалізації норм податкового законодавства.